

ΠΩΣ
ΗΡΘΑ
ΣΤΟΝ
ΚΟΣΜΟ

Αύτὸ τὸ βιβλίο ἔγινε ἀποκλειστικὰ
γιὰ σένα.

Τὸ γράψαμε γιατὶ σκεφτήκαμε ὅτι θὰ
ῆθελες πραγματικὰ νὰ μάθεις πῶς
ῆρθες στὸν κόσμο.

Πρὶν ὅμως ἀρχίσουμε νὰ γράφουμε
ὅλα αὐτά, ρωτήσαμε μερικὰ ἀγόρια
καὶ κορίτσια τῆς ἴδιας ἡλικίας μ' ἐσέ-
να νὰ μᾶς ποῦν πῶς νομίζουν ὅτι
ῆρθανε στὸν κόσμο.

Νὰ τὶ μᾶς εἶπαν
μερικὰ παιδιά:

«Μ' ἔφερε ό πελαργός»

«Μιά γάτα μ' ἔφερε
κάποια νύχτα»

«Οι νεράιδες μ' ἔδωσαν
στοὺς γονεῖς μου
σᾶν Χριστουγεννιάτικο
δῶρο»

«Η μαμά μὲ βρῆκε στὸ νοσοκομεῖο»

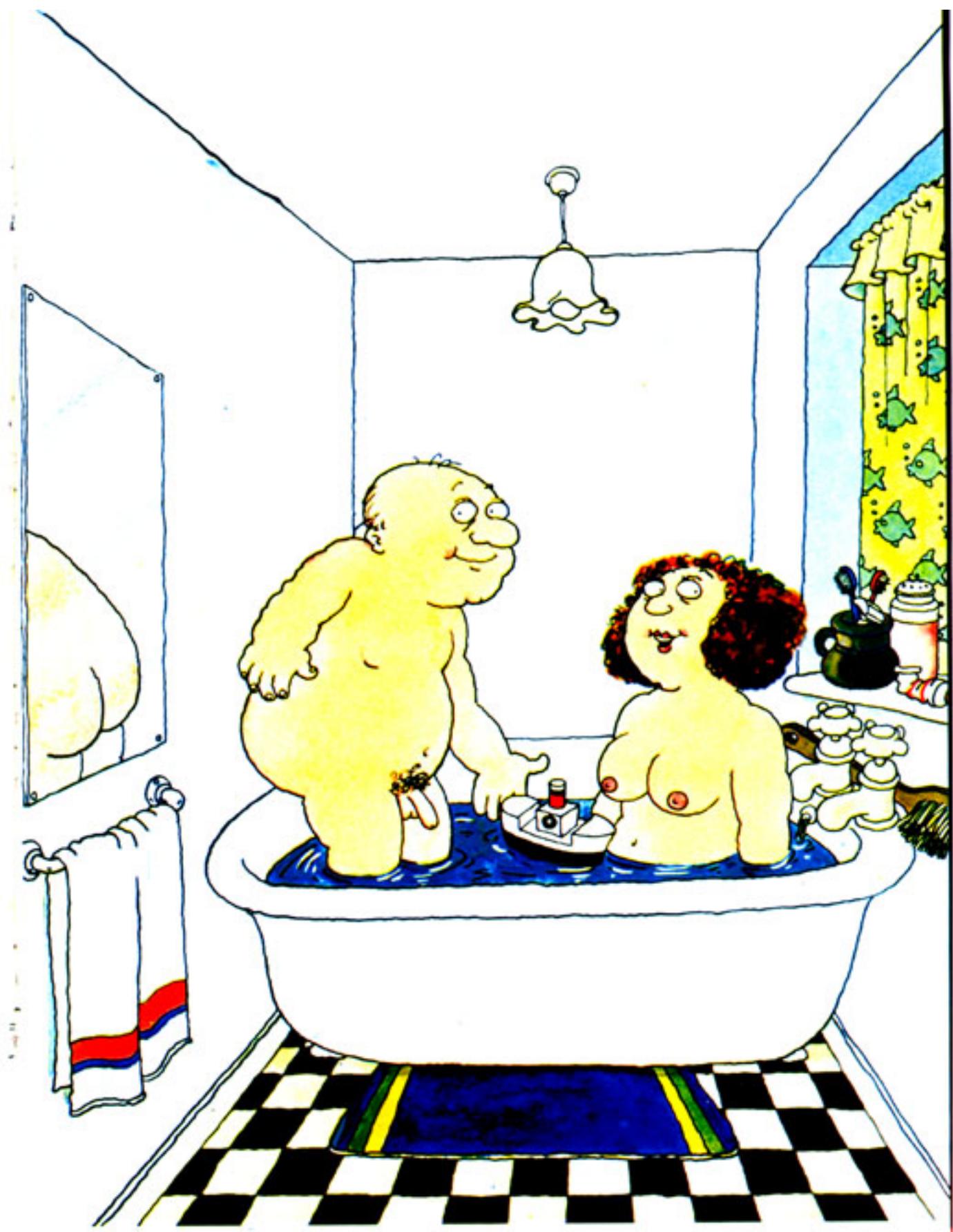
Καμιά βέβαια άπο αύτες τις άπαντήσεις δὲν είναι σωστή. Ή αλήθεια είναι πολὺ διαφορετική. ”Ας ξεκινήσουμε λοιπὸν ἀπὸ τὴν ἀρχή.

Τὸ πρῶτο πράγμα ποὺ πρέπει νὰ ξέρεις είναι πῶς τὰ μωρὰ γίνονται ἀπὸ τοὺς μεγάλους. Γιὰ νὰ γίνει ἔνα μωρὸ χρειάζονται μιὰ γυναίκα κι ἕνας ἄντρας. Μ’ ἄλλα λόγια αὐτοὶ ποὺ σ’ ἔκαναν ἦταν ἡ μαμά σου κι ὁ μπαμπάς σου.

”Αν δεῖς τὴν μαμά σου καὶ τὸν μπαμπά σου μαζὶ στὸ μπάνιο θὰ παρατηρήσεις κάτι ἐνδιαφέρον.

Δὲν είναι ἀκριβῶς ἴδιοι. Βέβαια, αὐτὸ μπορεῖ νὰ τὸ ἔχεις παρατηρήσει καὶ πιὸ μπροστά, ἀλλὰ θὰ τὸ προσέξεις καλύτερα ὅταν τοὺς δεῖς στὸ μπάνιο.

Βλέπεις λοιπὸν πῶς ἔχουν κάπως ἀλλιώτικο σχῆμα. Καὶ σὲ μερικὰ μέρη τὰ σώματά τους είναι διαφορετικά.

Ποιèς είναι οί διαφορές.

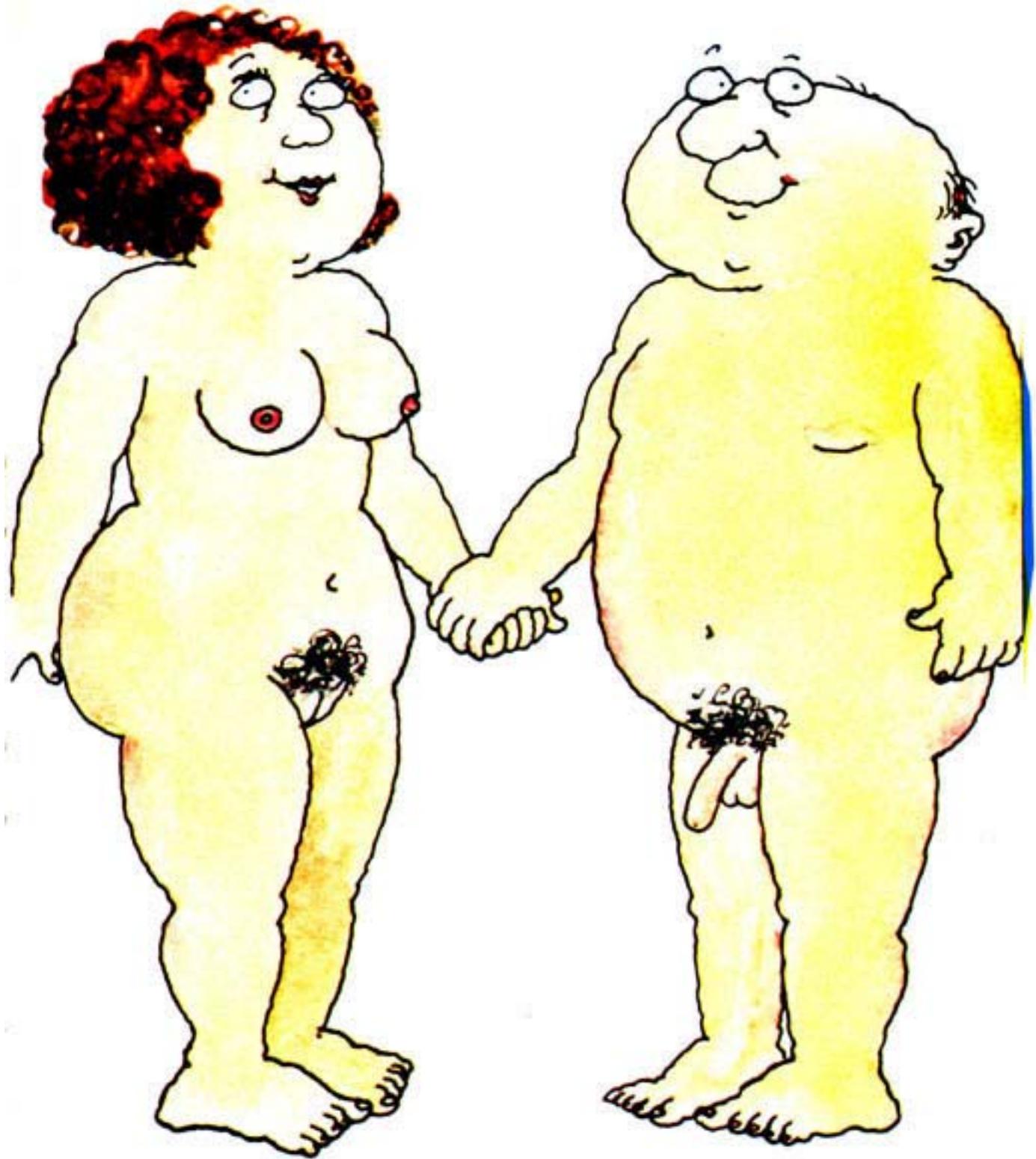
Πρώτα-πρώτα πρέπει νὰ ξέρεις πὼς αύτὲς οἱ διαφορὲς βοήθησαν τὴ μαμά σου καὶ τὸν μπαμπά σου γιὰ νὰ σὲ κάνουν.

Είναι πραγματικὰ τόσο σημαντικές, ὥστε φτιάξαμε μιὰ μεγάλη ζωγραφιὰ γιὰ νὰ μπορέσεις νὰ δεῖς ποιèς είναι ἀκριβῶς.

Μὴν ἀνησυχεῖς ἃν ἡ γυναίκα κι ὁ ἄντρας τῆς ζωγραφιᾶς δὲν μοιάζουν πολὺ μὲ τὴ μαμά σου καὶ τὸν μπαμπά σου. Τὰ μέρη ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρουν είναι ἴδια σ' ὅλους μας. ('Ακόμα καὶ σ' ἐσένα.)

”Ας κοιτάξουμε λοιπὸν τὴ ζωγραφιά, ξεκινώντας ἀπὸ τὸ ἐπάνω μέρος.

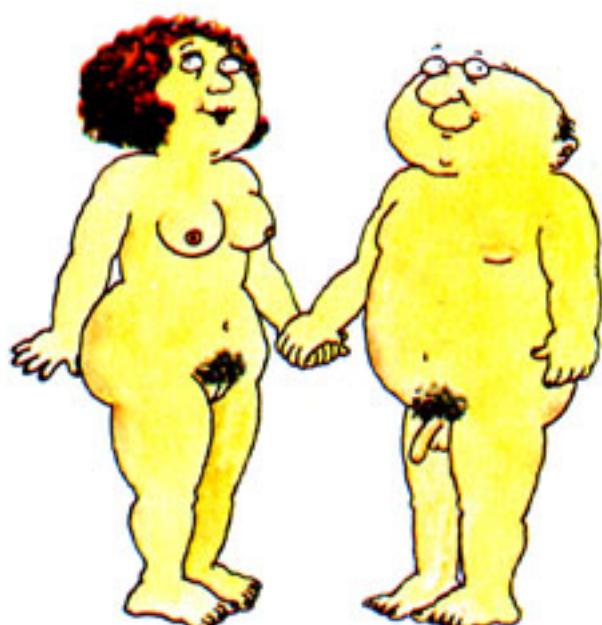
Βλέπεις πρώτα πὼς τὸ στῆθος τῆς γυναίκας είναι φουσκωμένο καὶ σχηματίζει δύο μαστούς. ’Ἐνῶ τὸ στῆθος τοῦ ἄντρα είναι σχεδὸν ἐπίπεδο.

"Όταν οι άνθρωποι βγάλουν τά ρούχα τους, τότε μπορείς νά δείς πραγματικά τίς διαφορές τους.

Μόλις γεννήθηκες, οί μαστοί τῆς μητέρας σου ήταν σὰν μιὰ ἀποθηκούλα γεμάτη γάλα γιὰ σένα. Γιατὶ τοὺς πρώτους μῆνες τῆς ζωῆς σου ἡ μοναδικὴ τροφὴ ποὺ μποροῦσες νὰ φᾶς ήταν τὸ γάλα. (Δὲν εἶχες δόντια κι ἔτσι δὲν μποροῦσες νὰ μασήσεις κρέας ἢ ψάρι ἢ πατάτες ἢ μπισκότα ἢ ὅτιδήποτε ἄλλο. "Ἐπρεπε νὰ πίνεις τὴν τροφή σου.)

"Ἐτσι, τὸ γάλα ποὺ ἔπινες ἀπὸ τὸ στῆθος τῆς μητέρας σου κι ἀργότερα ἀπὸ τὸ μπιμπερὸ σ' ἔθρεψε αὐτοὺς τοὺς πρώτους μῆνες.

Κοίταξε ξανὰ τὴν ἀριστερὴ εἰκόνα. Θὰ δεῖς πώς κάτω ἀπὸ τὴ μέση τὸ σῶμα τῆς γυναίκας φαρδαίνει, ἐνῶ δὲν συμβαίνει τὸ ἕδιο καὶ στὸν ἄντρα.

"Α! Γάλα, θαυμάσιο γάλα.

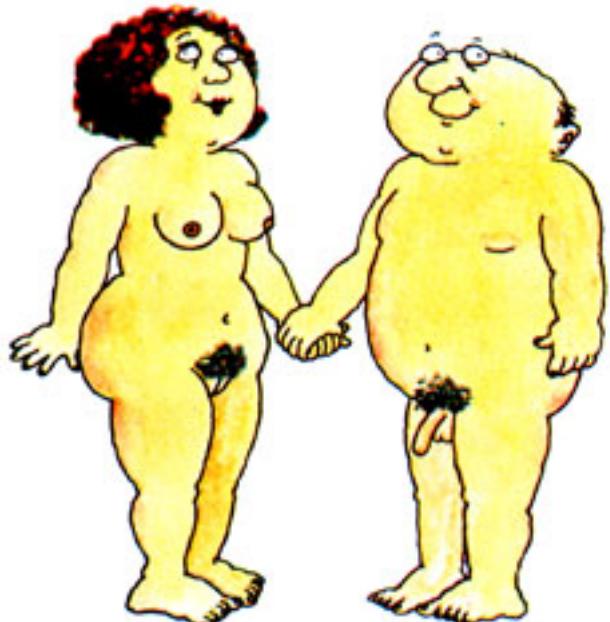

‘Ο λόγος που τὸ σῶμα τῆς γυναίκας φαρδαίνει κάτω ἀπὸ τὴ μέση (τὸ μέρος αὐτὸ λέγεται λεκάνη) εἶναι γιὰ νὰ δημιουργήσει ἀρκετὸ χῶρο γιὰ ἔνα μωρό. ’Αλλὰ γι’ αὐτὸ θὰ μιλήσουμε ἀργότερα.

Κοίταξε τώρα ἀκόμα πιὸ κάτω, ἀνάμεσα στὰ πόδια. Καὶ ὁ ἄντρας καὶ ἡ γυναίκα ἔχουν ἔνα πυκνὸ μαλακὸ τρίχωμα ἐκεῖ. (Μὴν ἀνησυχεῖς. Θ’ ἀποχτήσεις κι ἐσὺ ὅταν μεγαλώσεις.)

Βλέπεις ἐπίσης πὼς ὁ ἄντρας ἔχει κάτι που προεξέχει καὶ κρέμεται ἀνάμεσα στὰ πόδια του. Αὐτὸ λέγεται πέος.

Πέος ἔχουν ὅλα τ’ ἀγόρια. Καὶ μεγαλώνει καθὼς κι αὐτὰ μεγαλώνουν.

Μεγαλώνει καθώς και τὸ ἄγόρι μεγαλώνει.

’Αλλὰ τί ἔχει ἡ γυναίκα ἀνάμεσα στὰ πόδια της; ”Έχει ἔνα μικρὸ ἄνοιγμα ποὺ λέγεται κόλπος.

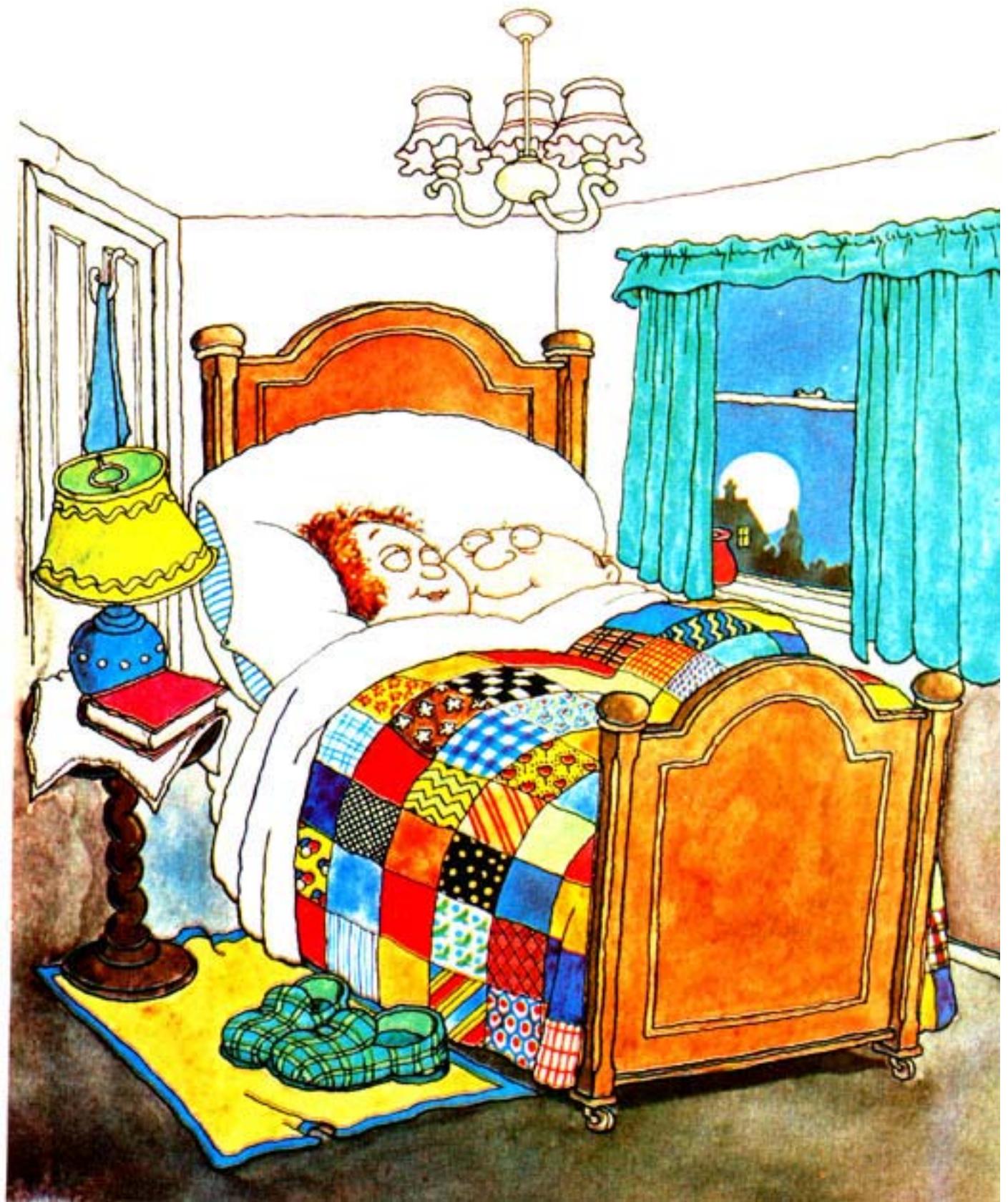
Τὸ πέος τοῦ ἄντρα κι ὁ κόλπος τῆς γυναίκας, ἐπειδὴ βοηθοῦνε γιὰ νὰ δημιουργηθεῖ ἔνα μωρό, λέγονται γεννητικὰ ὅργανα.

‘Η ἀρχὴ ἐνὸς μωροῦ

Νὰ τὶ συμβαίνει. ”Ας ποῦμε πῶς ὁ ἄντρας κι ἡ γυναίκα εἶναι ξαπλωμένοι στὸ κρεβάτι. (Κι αὐτὸ γιατὶ ἐκεῖ εἶναι πιὸ ἀναπαυτικὰ καὶ πιὸ ἄνετα.)

‘Ο ἄντρας ἀγαπάει τὴ γυναίκα. ”Ετσι τῆς δίνει ἔνα φιλί. Κι ἐκείνη τὸν ἀγαπάει καὶ τοῦ δίνει ἔνα φιλί. Κι ἀγκαλιάζονται πολὺ σφιχτά.

Μετὰ ἀπὸ λίγο, τὸ πέος τοῦ ἄντρα φουσκώνει καὶ σκληραίνει καὶ γίνεται μεγαλύτερο ἀπ’ ὅ,τι εἶναι συνήθως.

Τότε, ό αντρας θέλει ν' άγκαλιάσει
όσο καλύτερα μπορεί τή γυναίκα, για-
τὶ αἰσθάνεται μεγάλη άγάπη γι' αύτή.
Κι ό πιὸ καλὸς τρόπος γιὰ νὰ τὸ
κατορθώσει εἶναι νὰ ξαπλώσει πάνω
της, βάζοντας τὸ πέος του μέσα στὸν
κόλπο της.

”Ετσι νιώθουν καὶ οἱ δυό τους πολὺ ὅμορφα. Στὸν ἄντρα ἀρέσει νὰ εἶναι μέσα στὴ γυναίκα καὶ σ' ἐκείνην ἀρέσει νὰ αἰσθάνεται τὸν ἄντρα μέσα της. Τότε λέμε πῶς κάνουν ἔρωτα, γιατὶ ὅλα ἀρχίζουν ὅταν ἀγαπιοῦνται ἕνας ἄντρας καὶ μιὰ γυναίκα.

Τὸ πῶς αἰσθάνονται εἶναι δύσκολο νὰ στὸ περιγράψουμε. Μοιάζει μ' ἔνα ἀπαλὸ ζεστὸ χάδι ποὺ τυλίγει ὅλο σου τὸ σῶμα κι ἔνα εὐχάριστο αἴσθημα σὲ πλημμυρίζει.

”Οταν ἀγαπᾶς κάποιον σ' ἀρέσει πολὺ νὰ βρίσκεσαι στὴν ἀγκαλιά του καὶ νὰ χαϊδεύεσαι. ”Ετσι γίνεται κι ἐδῶ.

Αὔτὸ τὸ αἴσθημα εἶναι πιὸ δυνατὸ στὰ γεννητικά τους ὅργανα.

Είναι ένα εύχαριστο
αίσθημα.

‘Ο ἄντρας κινεῖται ρυθμικὰ πάνωκάτω, ἔτσι ὥστε τὸ πέος του τρίβεται μέσα στὸν κόλπο τῆς γυναίκας.

Συνήθως, αὐτὴ ἡ ρυθμικὴ κίνηση στὴν ἀρχὴ εἶναι ἀργή, ἀλλὰ σιγὰ-σιγὰ γίνεται πιὸ γρήγορη, καθὼς τὸ εὔχαριστο αἴσθημα μεγαλώνει.

Τώρα ἴσως νὰ σκεφτεῖς: ‘Αφοῦ εἶναι τόσο ὡραῖα, γιατὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν κάνουν ἔρωτα συνέχεια; ‘Υπάρχουν δύο λόγοι γι’ αὐτό.

Πρῶτα ἀπ’ ὅλα εἶναι πολὺ κουραστικό. Περισσότερο κι ἀπὸ τὸ νὰ παίζεις μπάλα ἢ νὰ τρέχεις ἢ νὰ κάνεις σχοινάκι ἢ νὰ σκαρφαλώνεις στὰ δέντρα.

Καὶ ὁ δεύτερος λόγος εἶναι ὅτι κάτι πραγματικὰ θαυμάσιο συμβαίνει ποὺ βάζει ἔνα τέλος στὸ εὔχαριστο αἴσθημα, ἐνῶ ταυτόχρονα ἀρχίζει ἡ δημιουργία τοῦ μωροῦ.

Τὸ νὰ κάνεις ἔρωτα είναι σὰ νὰ κάνεις σχοινάκι.
Δὲν μπορεῖς νὰ κάνεις ὅλη μέρα.

“Όταν ό αντρας και ή γυναίκα συνεχίσουν νὰ κουνιοῦνται ρυθμικά, αύτὸ τὸ εὔχάριστο αἴσθημα γίνεται όλοένα και πιὸ δυνατό, ὥσπου κάποια στιγμὴ τελειώνει μέσα σ’ ἓνα γλυκὸ ρίγος και γιὰ τοὺς δυό.

(Και πάλι, δὲν εἶναι εὔκολο νὰ σοῦ τὸ περιγράψουμε. Εἶναι σὰ νὰ σὲ γαργαλάει πολλὴ ὥρα ή μύτη σου και ξαφνικὰ νὰ φτερνίζεσαι.)

Τὴν Ἱδια στιγμὴ ἓνα πυχτὸ ἄσπρο ύγρὸ ξεπηδᾶ ἀπὸ τὴν τρυπούλα που ἔχει στὴν ἄκρη τὸ πέος τοῦ ἄντρα και πηγαίνει μέσα στὸν κόλπο τῆς γυναίκας.

Λοιπόν, ὅσο ἀπίστευτο κι ἃν φαίνεται, σ’ αύτὸ τὸ ύγρὸ ὄφείλεις κι ἐσù (ὅπως και ὅλοι μας) τὴν ὑπαρξή σου. Ὁνομάζεται σπέρμα και περιέχει τὰ σπερματοζωάρια.

Μοιάζει λίγο μ' ᔁνα δυνατό φτέρνισμα.

Τὰ ρομαντικὰ σπερματοζωάρια

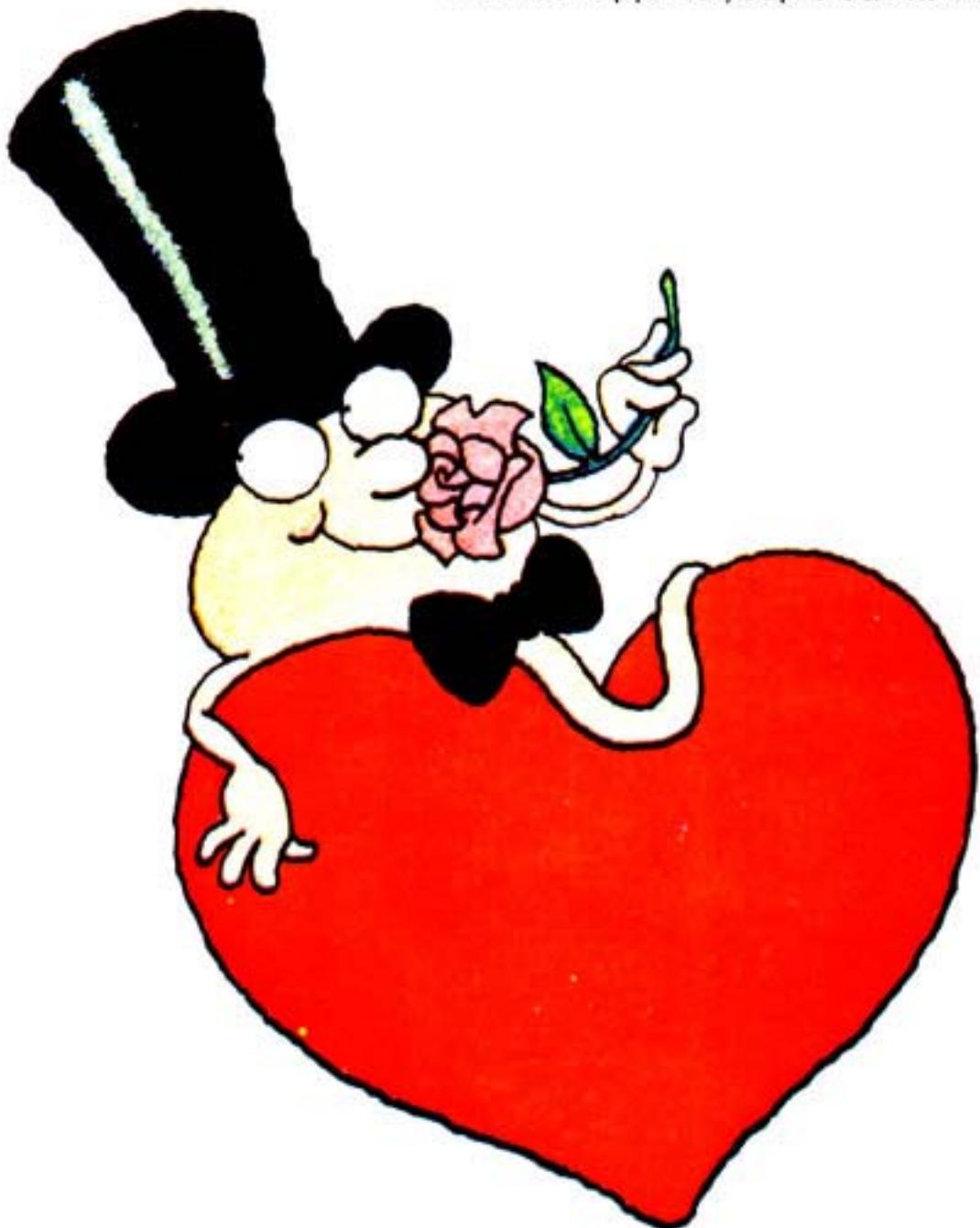
Κάθε σταγόνα ἀπὸ τὸ σπέρμα περιέχει χιλιάδες σπερματοζωάρια, ποὺ είναι τόσο μικρὰ ὥστε γιὰ νὰ τὰ δεῖς χρειάζεσαι ἔνα πολὺ ἰσχυρὸ μικροσκόπιο. Κι αὐτὸ ποὺ κάνουν είναι πραγματικὰ ἐκπληκτικό.

Τὰ σπερματοζωάρια προχωροῦν πρὸς τὸ βάθος τοῦ κόλπου, σὰν μικροὶ γυρίνοι ποὺ κολυμποῦν μέσα σ' ἔνα ποταμάκι.

Ἐκεῖνο ποὺ ἐλπίζουν νὰ βροῦν είναι ἔνα ἀπὸ τὰ ὡάρια, τὰ ὅποια παράγει μέσα της ἡ γυναίκα κάθε μήνα.

Πώς θὰ μπορούσε ἔνα ώάριο ν' άρνηθεὶ^σ σ' ἔνα σπερματοζωάριο σὰν κι αὐτό;

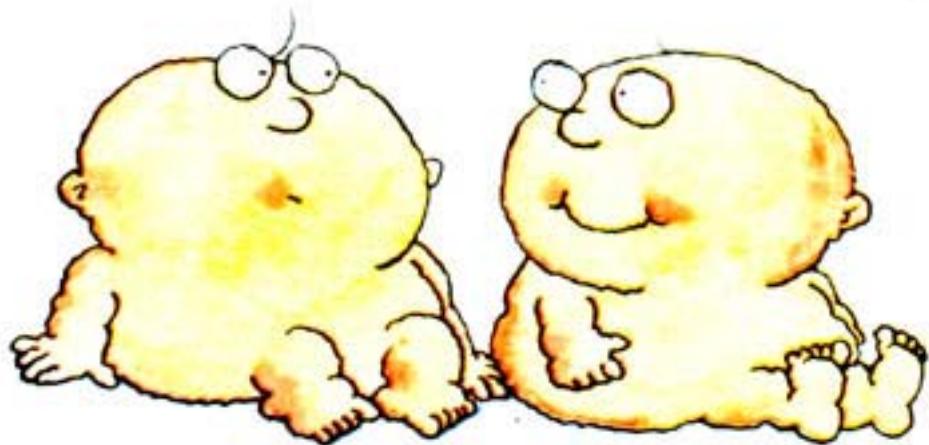

”Αν ἔνα σπερματοζωάριο συναντήσει στὸ δρόμο του ἔνα ώάριο ἀρχίζει μεταξύ τους μιὰ ἴστορία ἀγάπης, ποὺ λέγεται γονιμοποίηση. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἡ ἀρχὴ ἐνὸς μωροῦ. (”Αν δύο σπερματοζωάρια συναντήσουν δύο ώάρια, τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι δίδυμα. Τρία σπερματοζωάρια καὶ τρία ώάρια, τρίδυμα. Καὶ πάει λέγοντας.)

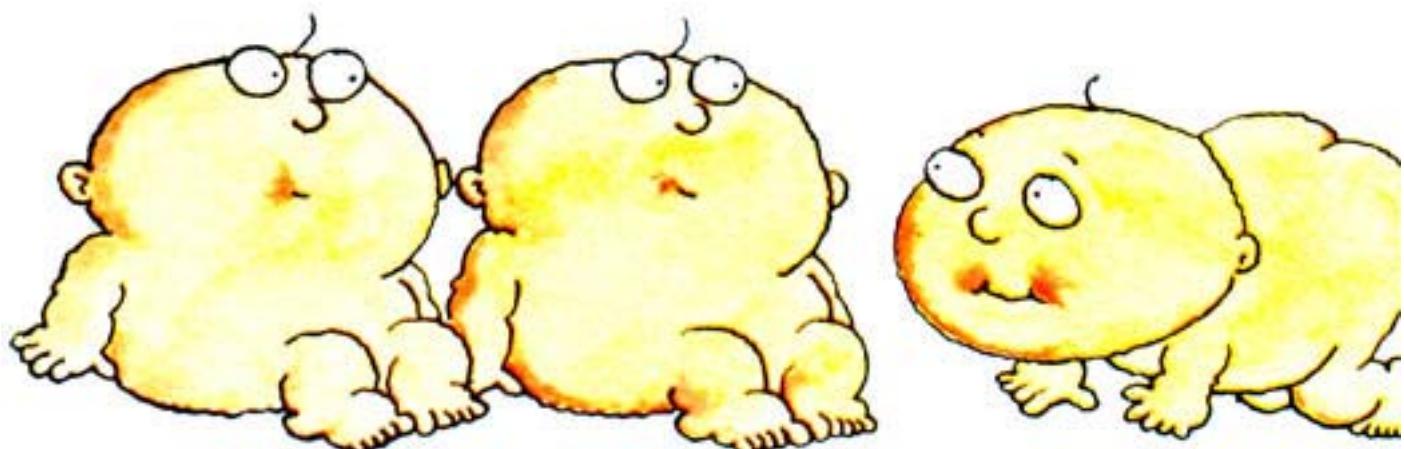
Τὸ σπερματοζωάριο ἐνώνεται μὲ τὸ ώάριο κι ἔτσι δημιουργεῖται μιὰ καινούρια ὑπαρξη. Εἶναι τόσο μικροσκοπική, ὥστε ἀκόμα κι ἡ μητέρα δὲν καταλαβαίνει πῶς ὑπάρχει ἂν δὲν περάσουν μερικὲς ἑβδομάδες.

"Ένα σπερματοζωάριο κι ένα ώάριο δημιουργοῦν ένα μωρό.

Δύο σπερματοζωάρια και δύο ώάρια δημιουργοῦν δύο μωρά.

Και πάει λέγοντας.

’Απὸ τὸ γονιμοποιημένο ὡάριο στὴ γέννηση τοῦ μωροῦ ὕστερα ἀπὸ ἐννιὰ μῆνες.

’Αλλὰ σιγὰ-σιγὰ μεγαλώνει μέσα στὴ μητέρα σ’ ἔνα χῶρο ποὺ λέγεται μήτρα. ’Εκεῖ ἔχει ἀσφάλεια καὶ ζεστασιά. Τρέφεται ἀπὸ τὴν τροφὴ ποὺ τρώει ἡ μητέρα του.

Μέσα σ’ ἔνα διάστημα ἐννιὰ μηνῶν αὐτὴ ἡ ἀσήμαντη κουκκιδίτσα ἐξελίσσεται σ’ ἔνα όλοκληρωμένο μωρό, ἔτοιμο νὰ βγεῖ στὸν κόσμο.

Θὰ ἥθελες ἵσως νὰ μάθεις τί γίνεται αὐτοὺς τοὺς ἐννιὰ μῆνες. Γι’ αὐτὸ φτιάξαμε μιὰ σειρὰ ἀπὸ εἰκόνες γιὰ νὰ δεῖς πῶς μεγαλώνει ἔνα μωρὸ μέσα στὴν κοιλιὰ τῆς μαμᾶς του.

Πολύ πρίν γεννηθεῖς
είχες άρχισει νὰ κουνιέσαι
μέσα στήν κοιλιά
τῆς μαμᾶς σου.

Πρώτος μήνας

Τὸ μωρὸ μεγαλώνει, φτάνοντας νᾶχει στὸ τέλος τοῦ πρώτου μήνα τὸ μέγεθος ἐνὸς ἀπὸ τὰ δόντια σου. "Αν καὶ εἶναι ἀκόμα τόσο μικρό, ἔχει κιόλας σπονδυλικὴ στήλη κι ἔχουν ἀρχίσει νὰ σχηματίζονται τὰ χέρια, τὰ πόδια, ἡ μύτη καὶ τὰ μάτια του. "Εχει ἐπίσης καὶ καρδιὰ ποὺ χτυπάει.

Δεύτερος μήνας

Στὸ τέλος τοῦ δεύτερου μήνα ἔχουν σχηματιστεῖ τὰ δάχτυλα τῶν χεριῶν καὶ τῶν ποδιῶν, οἱ ἀγκῶνες καὶ τὰ γόνατα. Καὶ διακρίνεται τὸ προσωπάκι του.

Τρίτος μήνας

Σ' αὐτὸν τὸν μήνα τὸ μωρὸ ἀρχίζει ν' ἀναπτύσσει τὰ φωνητικά του ὄργανα, ποὺ θὰ τὰ χρειαστεῖ ἀργότερα γιὰ νὰ ζητήσει τὴν τροφή του.

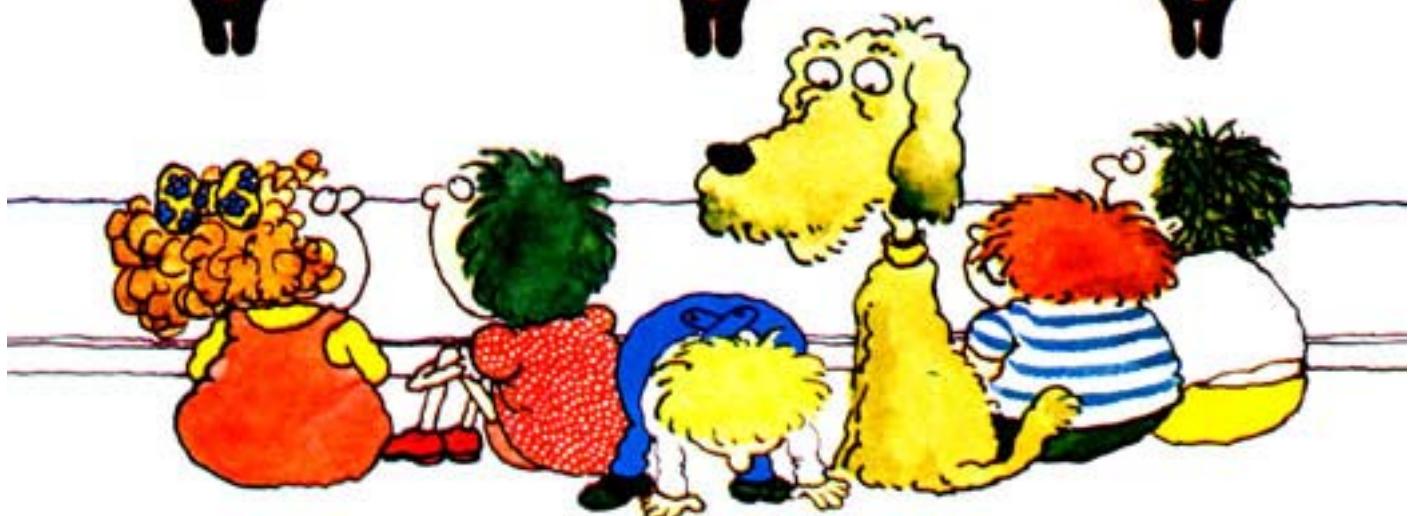
Πρώτος μήνας

Δεύτερος μήνας

Τρίτος μήνας

Τέταρτος μήνας

Τὸ μωρὸ εἶναι τώρα ἴσαμε μιὰ σπιθαμή. Στὸ τέλος αὐτοῦ τοῦ μήνα ἡ μαμὰ ἀρχίζει νὰ αἰσθάνεται πὼς κουνιέται. (Άργότερα, ἂν βάλεις τὸ χέρι σου πάνω στὴν κοιλιὰ τῆς μαμᾶς, θὰ αἰσθανθεῖς κι ἐσὺ νὰ κουνιέται.)

Πέμπτος μήνας

Τὰ μαλλιὰ τοῦ μωροῦ ἀρχίζουν νὰ φυτρώνουν. Στὰ δάχτυλά του σχηματίζονται τὰ νύχια. Κι ἔνας γιατρὸς μὲ τὰ ἀκουστικά του μπορεῖ ν' ἀκούσει τὴν καρδιὰ τοῦ μωροῦ νὰ χτυπάει.

“Εκτος μήνας

“Αν καὶ δὲν μπορεῖ νὰ δεῖ (γιατὶ εἶναι πολὺ σκοτεινὰ ἐκεῖ μέσα) αὐτὸν τὸν μήνα ἀνοίγει τὰ βλέφαρά του. Άρχίζουν νὰ φυτρώνουν τὰ φρύδια καὶ οἱ βλεφαρίδες.

Τέταρτος μήνας

Πέμπτος μήνας

"Εκτος μήνας

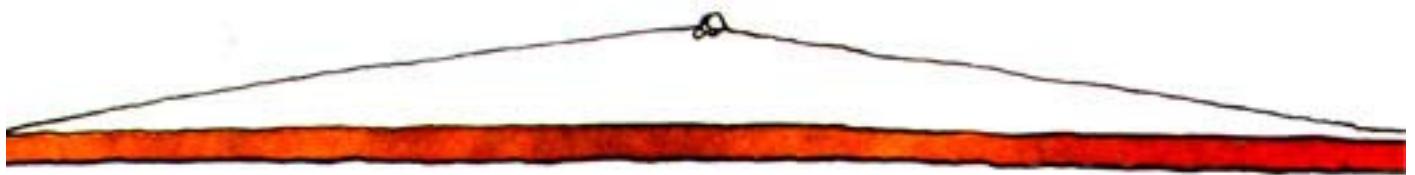

”Εβδομος μήνας

Τὸ μωρὸ ἔχει πιὰ μεγαλώσει ἀρκετὰ καὶ ζυγίζει περισσότερο ἀπὸ δύο κιλά. Τώρα ποὺ τὸ σῶμα του ἔχει σχετικὰ ἀναπτυχθεῖ, ἀρχίζει ν’ ἀναπτύσσεται καὶ τὸ μυαλό του.

”Ογδοος καὶ ἔνατος μήνας

Αὐτοὺς τοὺς δυὸ μῆνες τὸ μωρὸ συνεχίζει νὰ μεγαλώνει καὶ προετοιμάζεται γιὰ νὰ βγεῖ στὸν κόσμο.

"Εβδομος μήνας

"Ογδοος μήνας

"Ενατος μήνας

‘Η μέρα τής γέννησης.

Τώρα έρχόμαστε στή μέρα έκείνη που όλοι τή ζήσαμε, άλλα κανεὶς μας δὲν τή θυμάται. Τή μέρα τής γέννησής μας.

Πῶς ὅμως βγαίνει τὸ μωρό; ‘Η ἀπάντηση εἶναι άπλή, σπρώχνεται ἔξω. Μετὰ ἀπὸ ἐννιά περίπου μῆνες τὸ μωρὸ εἶναι ἔτοιμο γιὰ νὰ βγεῖ στὸν κόσμο καὶ ἡ φύση τὸ βοηθάει.

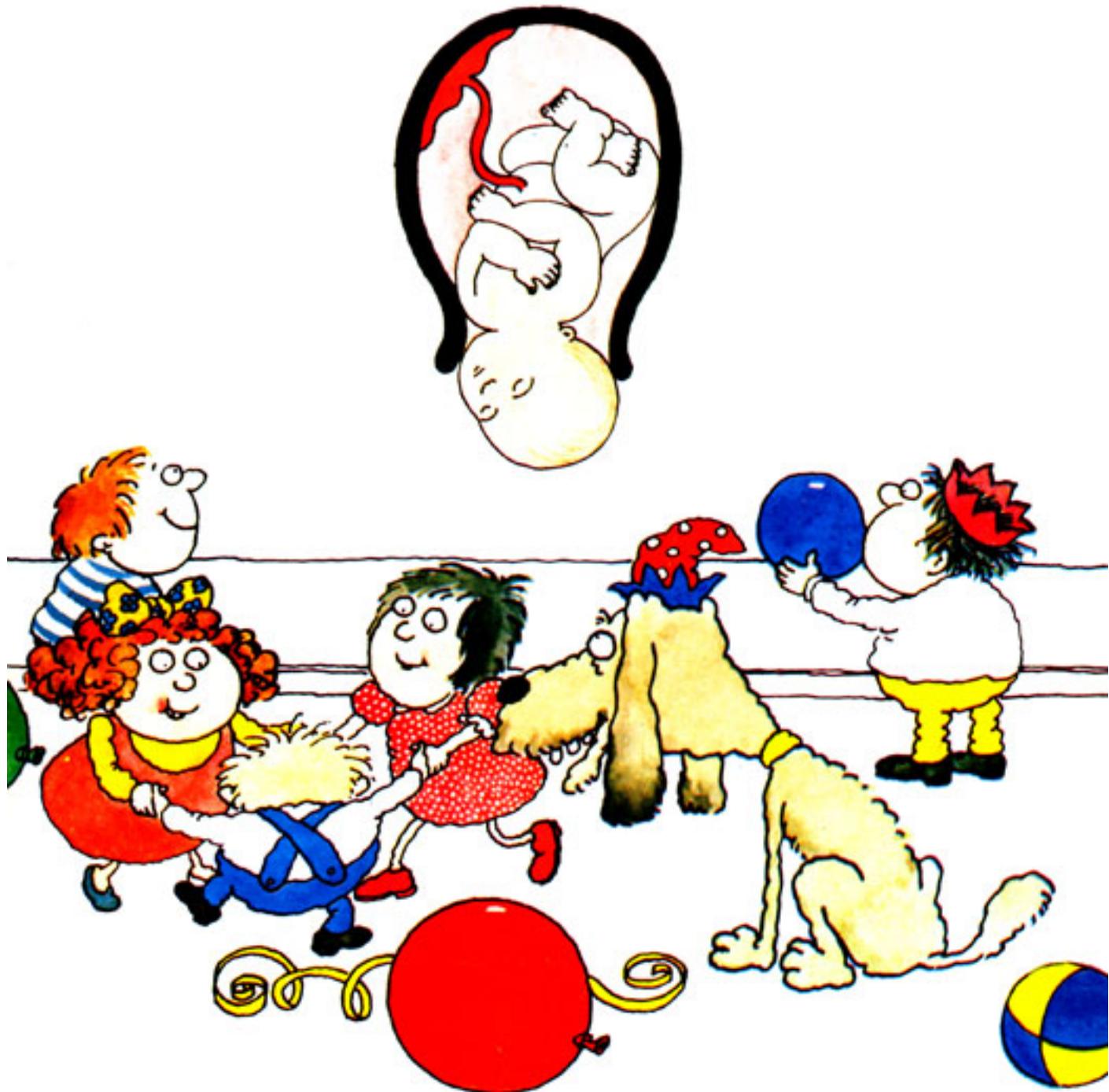
‘Η μαμὰ καταλαβαίνει πῶς πρόκειται νὰ γεννήσει ἀπὸ κάτι πόνους που αἰσθάνεται στήν κοιλιὰ σὲ τακτικὰ χρονικὰ διαστήματα. Στήν ἀρχὴ αὐτοὶ οἱ πόνοι εἶναι ἀραιοί. Σιγὰ-σιγὰ ὅμως γίνονται πιὸ πυκνοί.

Καὶ τότε ἡ μαμὰ πηγαίνει στὸ νοσοκομεῖο, γιατὶ αὐτοὶ οἱ πόνοι σημαίνουν πῶς τὸ μωρὸ εἶναι ἔτοιμο νὰ βγεῖ.

‘Ο γιατρός. Προσφέρει μιὰ μικρὴ βοήθεια στή μαμά.

Η μέρα της γέννησης

’Εκεῖνο ποὺ πρέπει ἡ μαμὰ νὰ κάνει εἶναι νὰ σπρώξει τὸ μωρὸ γιὰ νὰ περάσει ἀπὸ τὸν κόλπο της καὶ νὰ βγεῖ ἔξω. Καὶ γιὰ νὰ τὸ κάνει αὐτὸ χρησιμοποιεῖ τοὺς μυῶνες τῆς κοιλιᾶς της.

Τώρα, ἂν σκεφτεῖς πόσο μεγάλο εἶναι τὸ μωρὸ καὶ πόσο μικρὸ εἶναι τὸ ἄνοιγμα, μπορεῖς νὰ φανταστεῖς πόσο μεγάλη εἶναι ἡ προσπάθεια τῆς μαμᾶς.

Αὐτὴ ἡ προσπάθεια κρατάει ἀρκετὴ ὥρα καὶ εἶναι πολὺ κουραστική. ’Αλλὰ στὸ τέλος βγαίνει τὸ μωρὸ κατακόκκινο καὶ κλαίγοντας. (“Εκλεγες κι ἐσύ ὅταν γεννήθηκες. Γιατί, ὅταν μετὰ ἀπὸ ἐννιά μῆνες στὴ ζεστασιὰ βγήκες ξαφνικὰ στὸ κρύο, αἰσθάνθηκες ἕνα πραγματικὸ σόκ.)

Βγαίνοντας στὸν κόσμο αἰσθάνεσαι ἐνα πραγματικὸ οὐκ.

Μιὰ τελευταία δουλειά πρὶν νὰ ξεκουραστοῦν ὅλοι. Γιατὶ ὅσο τὸ μωρὸ ἦταν στὴν κοιλιὰ τῆς μαμᾶς του ἔπαιρνε τὴν τροφή του ἀπὸ ἕνα σωληνάκι ποὺ ἦταν ἐνωμένο μὲ τὴ δική του κοιλιά.

Τώρα ποὺ γεννήθηκε καὶ θ' ἀρχίσει νὰ παίρνει τὴν τροφή του ἀπὸ τὸ στόμα του δὲν χρειάζεται πιὰ αὐτὸς ὁ σωλήνας. ”Ἐτσι ὁ γιατρὸς τὸν κόβει (δὲν πονάει) καὶ δένει τὴν ἄκρη του κόμπο.

Γι' αὐτὸς ἔχεις αὐτὴ τὴ λακκουβίτσα στὴν κοιλιά σου. Εἶναι ὅ, τι ἀπόμεινε ἀπὸ τὸν σωλήνα ποὺ σοῦ ἔδινε κάποτε τὴ ζωή.

Αὐτὸς ὁ μακρὺς σωλήνας
ἔχει ἔνα πραγματικά
μακρὺ ὄνομα. Λέγεται ὄμφαλιος λῶρος.

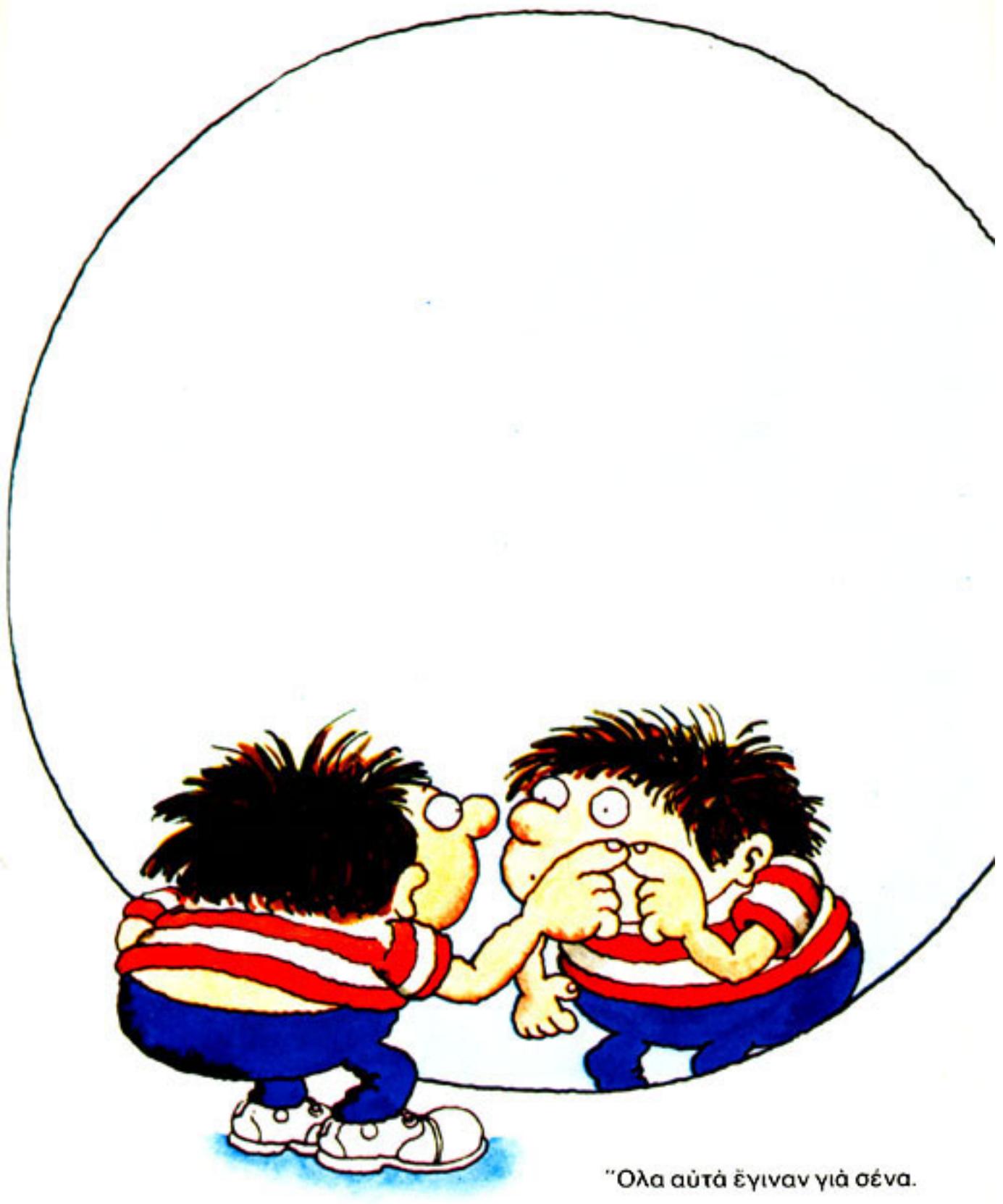

Αύτή ή άστεια λακκουβίτσα
στήν κοιλιά σου κάποτε
σὲ κρατοῦσε στή ζωή.

Λοιπόν, τώρα ξέρεις πώς ήρθες στὸν κόσμο.

”Ισως νὰ σκέφτεσαι πῶς γίνανε πολλὰ γιὰ ἔνα μικρὸ μωρό. ’Αλλὰ ύπάρχει ἔνας πολὺ σοβαρὸς λόγος ποὺ ἐξηγεῖ γιατὶ ἡ μαμά σου κι ὁ μπαμπάς σου πέρασαν ἀπ’ ὅλα αὐτά.

Κι ἂν θέλεις νὰ μάθεις ποιὸς εἶναι αὐτὸς ὁ λόγος, δὲν ἔχεις παρὰ νὰ κοιτάξεις στὸν καθρέφτη.

"Όλα αύτά έγιναν γιά σένα.